

อินเดียขาขึ้น

สนง.คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (บีโอไอ) + ม.เชียงใหม่ + ม.อุบลราชธานี + กลุ่มบริษัทบาหลี จัดสัมมนา “โอกาสการค้า / การลงทุนในสาธารณรัฐอิสลามปาปัวนิวกินี” โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย แถมยังมีวีซีดี เอกสาร อาหารว่างบริการ ท่านผู้เข้ารับการสัมมนาฟรี ตลอดระหว่างเวลา 12.30-16.30 น.

5 พ.ค. ที่สำนักบริการวิชาการ ม.เชียงใหม่

22 พ.ค. ที่สถาบันเครือข่ายประสานงานวิจัยฯ ม.อุบลราชธานี

ทุกที่ที่บีโอไอจัดสัมมนาจะมีผู้คนจำนวนหนึ่งไม่มีที่นั่ง ครั้งนี้จึงจัดที่นั่งตามลำดับการจองครับ โทร. 0-2718-8219, 08-9058-1519 และ 08-9811-9579

ผมใช้เวลา 4 วันเต็มในการขับรถจากเมืองมาดูลูทางตอนใต้ของรัฐทมิฬนาฑู วิ่งขึ้นเหนือมาเรื่อยๆ ประเภทค่าไหนนอนนั่น ขับมาจนยันนครเซไนอีกครั้งหนึ่ง

นครเซไนในปัจจุบันทุกวันนี้ นายกเทศมนตรีปรับปรุงเมืองขนานใหญ่ เพื่อให้ทันกับความเจริญที่อุบัติขึ้นอย่างไร ใครที่ไปเยือนนครเซไนในสมัยก่อน ท่านคงย้อนระลึกนึกถึงป้ายโฆษณาบ้ำาเลือดเกลื่อนเมืองได้แน่ครับ ขณะนี้มีการรื้อป้ายไม่ อนุญาตให้เหลือแม้แต่ป้ายเดียว ป้ายเหล่านี้แหละที่ก่อให้เกิดมลภาวะทางสายตา

เซไนกลายเป็นนครที่ผลิตรถยนต์ชั้นเยี่ยมของโลกไปซะแล้ว โรงงานขนาดใหญ่ตั้งกันให้พืดเกือบทุกยี่ห้อแล้วครับ ตั้งแต่ฟอร์ด ฮุนได บีเอ็มดับเบิลยู เวนอลต์ นิสสัน ฯลฯ

ขณะที่รัฐบาลท้องถิ่นของนครบังกาลอร์ เมืองหลวงแห่งรัฐกรณาฏกะ มีวิสัยทัศน์อันยิ่งใหญ่มุ่งมโหฬารในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ จนทำให้ชื่อเสียงของมหานครบังกาลอร์กระจายขยายไปในเรื่องของไอที ไม่มีนครใดในโลกเทียบได้

รัฐบาลท้องถิ่นของมหานครเซไนไม่ยอมแพ้ หันมาสร้างความยิ่งใหญ่ด้านอุตสาหกรรมรถยนต์ เมื่อประเทศรวยขึ้น ประชาชนมีเงินมากขึ้น ผู้คนก็ใช้รถยนต์ส่วนตัวกันเพิ่มขึ้นเป็นเงาตามตัว ทุกห้าปีจะทวีจำนวนผู้ใช้รถยนต์เพิ่มขึ้นเป็นสองเท่า หมายถึงในอีก 2 ปีข้างหน้า คือ พ.ศ.2553 อินเดียจะมีรถยนต์วิ่งไปมาถึง 120 ล้านคัน

ทุกปีจะมีการผลิตรถใหม่ใช้เฉพาะภายในอินเดีย 3 ล้านคัน อินเดียมีรถยนต์มากซะจนขณะนี้ไม่มีตำแหน่งเป็นตลาดรถใหญ่เป็นอันดับ 7 ของโลกไปซะแล้ว

การขับรถยนต์ตระเวนไปในภาคใต้ของอินเดียของนิติกุมิและพวก ขับได้ไม่ไวนัก ถนนใหญ่วิ่งรถไวกแทบไม่ได้เลย สาเหตุคือมีการก่อสร้างขยายทางถนนแทบทุกหนแห่ง ผมจึงเลี่ยงไปใช้ทางลัดตัดเชื่อมระหว่างเมืองเล็ก แต่ผู้อ่านท่านครับ ขนาดลัดเลาะจะไปตามทางเชื่อมเมืองเล็ก ก็ยังพบการก่อสร้างทาง สร้างสะพาน และสาธารณูปโภค ฯลฯ แม้เจ้าโวยวายทำไม่การก่อสร้างจึงทำกันบานเบอะเยอะเยอะขนาดนี้

เสาร์ที่ 12 เมษายน พ.ศ.2551 ผมขับรถไปบนถนนหลวงโดยมีจุดหมายปลายทางที่เมืองทริชิ ผ่านหมู่บ้านแห่งหนึ่งซึ่งเล็กมาก ก็ยังได้พบกับคณะของนายเค เอ็น เนรู รัฐมนตรีขนส่งแห่งรัฐทมิฬนาฑู ส.ส. พรรคดราวิดา มูเนทรา คาลาซฮัม นักการเมืองอินเดียทุกวันนี้ต้องทำงานขยันกันตัวเป็นเกลียวหัวเป็นนอต เพราะชาวบ้านอินเดียในเวลาขาขึ้น จะบริโภคเฉพาะนักการเมืองที่ทำงานให้เห็นเป็นรูปธรรมเท่านั้น

ผู้อ่านท่านอย่าลืมนะครับว่า อินเดียเป็นชาติประชาธิปไตยใหญ่ที่สุดในโลก มีพรรคการเมืองให้ประชาชนเลือกบริโภคมากถึง 220 พรรค แต่ละพรรคต้องเสนอนโยบายให้เห็นเป็นที่ถูกใจคนลงคะแนน การเลือกตั้งแต่ละครั้งมีผู้ลงสมัคร

ส.ส.ตั้งครึ่งหมื่น วิธีการเลือกตั้งทั่วไป พ.ศ.2547 มีผู้สมัครทั้งหมด 5,398 คน มีเขตเลือกตั้ง 538 เขต แบ่งเขตเรียงเบอร์
อย่างเดียวกับในรัฐธรรมนูญของไทย ฉบับ พ.ศ.2540 ทว่าแต่ละเขตเลือกตั้งของไทยมีประชากรแค่เรือนแสน แต่ของอินเดีย
ต้องมีคนถึงหลักล้าน

นักการเมืองอินเดียสมัยนี้จึงต้องมีอะไรใหม่มาอวดให้ผู้คนของตนชมตลอดเวลา คนไหนเข้าคานาเป็นเต่าเข้า
ทำเนียบหรือสภา ประชาชนจะอดรอนทนไม่ไหวรุมกันเตะจนหลุดไปจากวัฏจักรการเมืองทันที ไม่มีการเก็บเอาไว้ทำบิดาอย่าง
ในบางประเทศ

อินเดียมีทั้งเรื่องดีและเรื่องเสีย เรื่องเสียหายหลายอย่าง เช่น คอร์รัปชัน ผมขอเก็บไว้เล่าในโอกาสหน้า
สัปดาห์นี้ขอเล่ารับใช้ท่านทั้งหลายเฉพาะเรื่องดี สำหรับคืนนี้นี้ทวารวดีศรีสวัสดิ์ พบกันใหม่ในวันพุงนี้ครับ.

นิติภูมิ นวรัตน์

เปิดฟ้าส่องโลก

หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 17 เม.ย. 51